

Смилъ Дано, дано! Господъ да те чуе
Манолъ Само едно: помни не забравяй
Отъ мене ти по-майсторъ ще станешъ
Ако не си мекосърдъ като мене
Азъ жертва на завистъ и злоба
Хитрецитѣ не разбрахъ на време
Но що да се прави — такъвъ жребии
Опредѣленъ ми билъ.

Пристига Цвѣта съ храна въ гърне.

Цвѣта /Пресилено весела/

Веднажъ и тебъ седналъ да заваря
Сготвила съмъ чорбица отъ пиле
Да слагамъ ли?

Манолъ Благодаря ти отъ сърдце жена
Ще покапнемъ, само недей бърза
Седни до менъ да си те погледамъ
Че не зная, защо тѣй ми става
Мжа като не те виждамъ често

Цвѣта Отъ сега нататъкъ наедно ще
Сме си дома. Нали моста свърши
То бѣ една грижа. Но свърши се!
Сега на почивка.

Манолъ. Тѣй е пъкъ що?

Нѣщо се е на гърди ми свило
Не ми дава ни покой, ни мира

Смилъ Не бива тѣй! ... Вчера се изплашихъ

Цвѣта /Дочула/ Какво било?

Смилъ Нищо како, нищо не е било

Цвѣта Криешъ ти отъ мене нѣщо Смиле!

Смилъ Знаяхъ само, че ще се измжчвашъ

Цвѣта /Почва да гали ржката на мжа си/
Затуй бѣше толкова измжченъ
Пъкъ мълчеше, като те запитвахъ